

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Govor na susretu sa svećenicima prigodom božićnog čestitanja
Zagreb, Vijenac, 11. prosinca 2017. godine.

Dragi oci biskupi: Valentine, Ivane i Mijo,
mnogopoštovani oci provincijali,
draga braćo svećenici dijecezanski i redovnički,
dragi đakoni!

1. Srdačno zahvaljujem mons. Miji Gorskom, pomoćnom biskupu zagrebačkom i generalnom vikaru, na riječima pozdrava i čestitkama, te na pregledu crkvenih događanja u našoj Nadbiskupiji tijekom kalendarske godine koja se primiče svom završetku.

Kako vam je poznato u našoj se Dijecezi redovito održavao susret Nadbiskupa sa svećenicima nekoliko dana prije svetkovine Božića, na kojem je zbog praktičnih razloga bio nazočan samo dio klera iz Grada Zagreba. Duže sam se vremena bavio mišlju da se upriliči takav predbožićni susret na koji bi mogli doći svećenici iz svih dijelova Nadbiskupije, kako bismo se našli zajedno i jedni drugima čestitali nadolazeće božićne blagdane.

Stoga sam, posavjetovavši se s najbližim suradnicima, odlučio, u ovoj godini Druge sinode Crkve zagrebačke, pozvati sve svećenike, dijecezanske i redovničke, na zajednički susret u ponedjeljak poslije druge nedjelje došašća. Ujedno ovime najavljujem da želimo, ako Bog da, i u buduće planirati zajednički predbožićni susret, a kao naznačeni dan određen je ponedjeljak poslije druge nedjelje došašća, osim ako bi taj dan u nekoj godini bio u koliziji s blagdanom ili nekim drugim događajem, naznačit će se za tu prigodu drugi datum.

Drago mi je da sam sada ovdje zajedno s vama, i to u ovakvom sastavu, upravo radi toga što sam posljednjih tjedana bio manje fizički prisutan u zajedničkim nadbiskupijskim događanjima. Naime, kako vam je poznato, već od kolovoza ove godine, zbog iznenadnih zdravstvenih teškoća, bio sam prisiljen podložiti se liječenju i rehabilitaciji, što se, hvala Bogu, čini mi se privodi kraju. Svatko od nas ima svoje tjelesne i dobne granice s čime moramo računati i to respektirati, pa i u programiranju svojih dnevnih, tjednih i mjesečnih zadataka. A vama, draga subraćo u svećeništvu, kao i svim našim vjernicima, od srca zahvaljujem na blizini, zanimanju, a posebno na molitvama kojima me pratite.

2. Nalazimo se u došašću, vremenu kojim započinje nova crkvena godina. Nije potrebno ovih dana tumačiti ni vjernicima, kao ni građanima Zagreba, pa ni onima

diljem naše Domovine, da je ovo vrijeme adventa. Došašće, advent u Zagrebu spominje se na razne načine, o njemu se govori, njegovi se sadržaji promiču, a slični programi sve se više organiziraju i po drugim našim gradovima.

Zahvaljujući upravo tim inicijativama u život kršćana i svekolike društvene zajednice na jedan novi način ulazi pojam i svijest o došašću. Crkva je ona koja je došašćem obilježila našu kulturu i civilizaciju. Nasuprot svjetskim događanjima, onim isplaniranima, kao i onim nepredvidivima, Crkva s liturgijskom godinom predlaže drukčiju podjelu vremenskih razdoblja i drukčije gleda na vrijeme.

Po kršćanskoj poruci sve što se događa u vremenu koje živimo ima svoj temelj, usmjerenje i središte, svoj izvor i vrhunac, u Isusu Kristu koji je središte ljudske povijesti. Od njega i po njemu brojimo godine koje prolaze. On Isus Krist, naš Spasitelj i Otkupitelj, skriven u slavi Očevoj, prisutan je i djeluje u ljudskoj povijesti, kako nam je i sam obećao: »Evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta« (Mt 28,20).

3. Pozvani smo, draga braćo svećenici, očima vjere razmatrati stvarnost vremena što ga živimo, a u kojem se događa naše spasenje. Narod Božji koji u ovo vrijeme došašća rado dolazi na mise zornice, zatim vjernici, i mlađi i stariji, koji u redu strpljivo čekaju svetu ispovijed, pa i oni kršćani i ljudi dobre volje kojima je lijepo doći ovih adventskih dana na naše trgove i ulice da bi se družili u jednom drukčijem ozračju, svi oni čekaju Onoga koji dolazi, oni to svjedoče, pa iako toga i ne bili svjesni. Čovjek čeka Boga koji mu dolazi. Ljudi traže Spasitelja, jer čovjek bez Boga ne može.

Zahvaljujući liturgijskoj godini Crkva nam otvara i nudi vjerničku perspektivu života, koji je prosvijetljen vjerom Evanđelja. Stoga su i novija događanja u došašću, pa i »Advent u Zagrebu«, izazov i prilika Crkvi zagrebačkoj za kršćanski navještaj u ovom vremenu i suvremenim prilikama. Nemojmo nikad posustati pred teškoćama na koje nailazimo. Jedan od zadataka naše svećeničke službe jest da budemo među ljudima djelatni posrednici i živi svjedoci Kristova spasiteljskog djela.

Riječ Božja u došašću upućuje nam snažne pozive na bdijenje i pripravnost. Treba bdjeti i moliti da nas ne obuzme san distanciranosti, da ne ostanemo neprisutni, ondje gdje smo pozvani biti nazočni i dati svoj kršćanski i crkveni doprinos. Potrebno je čuvati našu hrvatsku tradiciju i dati vlastiti doprinos ponudama iz riznice katoličke kulturne baštine, treba tumačiti kršćansko značenje pojmova koje koristimo i gdje god je moguće unositi kršćanske sadržaje u zadane, ali i nove okvire. O tome je koristan intervent imao naš biskup Ivan na Četvrtom sinodskom zasjedanju. Dakako, uvijek je potrebno imati strpljenja i razumijevanja za one koji su daleko ili možda na rubu. Imajući na pameti Isusovu opomenu: »Tko nije protiv nas, za nas je« (Mk 9,40).

4. Pred svetkovinu Krista Kralja, 24. i 25. studenoga 2017. godine, održano je Četvrto zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Peto i posljednje planirano je za 9. veljače 2018. godine, a svečani završetak same Sinode na blagdan blaženog Alojzija Stepinca, 10. veljače 2018. godine, u godini kada se spominjemo 20. obljetnice proglašenja blaženim našeg svetog pastira i mučenika kardinala Stepinca.

Sa završetkom Sinode započinje razdoblje njezine provedbe. Ovom prigodom želim spomenuti kako je tijekom svih zasjedanja neprestano dolazila do izražaja hitna potreba efikasnije unutarcrkvene komunikacije i nužnost novog navještaja naravi Crkve Kristove da bi sami vjernici bolje razumjeli što to znači biti član Crkve.

Draga braćo svećenici, vi ste oni koji posebno ovih dana, poput svetog Ivana Krstitelja, pripravljate put Gospodinu, osobito odrješujući grijehe u sakramentu pokore. Budimo zahvalni Bogu što naši vjernici shvaćaju važnost tog sakramenta za svoj život.

U božićno se vrijeme obavlja i blagoslov obitelji. Na Sinodi je isticana pastoralna dimenzija župnikova pohoda svojim vjernicima. Neka ti susreti vjernika sa svojim svećenicima budu očitovanje pastoralne ljubavi Crkve koja uvijek želi biti blizu čovjeku u njegovom svakodnevnom životu.

Došašće nas priprema za Božić. Dok se pripremamo za svetkovanje otajstva Kristova rođenja u Godini svetog Josipa, zagledani u svetu Obitelj pokraj novorođenog Kralja, uz Blaženu Djevicu Mariju, nalazi se u samozatajnoj blizini sveti Josip, Marijin prečisti zaručnik. Sve nas to potiče da poput svetog Josipa stvaramo ozračje topline i prihvaćanja za sve, a posebno za one koji su iskušavani trpljenjem i siromaštvom.

Bog je postao čovjekom radi nas i radi našega spasenja. Neka vam svima na dobro dođe Rođenje Gospodina našega Isusa Krista.

Želim vam radostan Božić i blagoslovljenu novu 2018. godinu!